

Kampverslag België.

Op goede vrijdag werd ik thuis opgebeld door Mr. Hunter, de verkennerleider van de groep Amerikanen in Soesterberg. Of ik zin had om mee te gaan naar België samen met 8 verkenner (beslist niet meer ivm het aantal plaatsen op de bus). Wat wij in België gingen doen en waar we naar toe gingen wist ik niet, want dat werd mij niet uitgelegd. Aan mij dus de taak om 8 jongens bij elkaar te krijgen. Dit bleek toch een groter probleem te zijn dan ik had gedacht, tenslotte was het vacantie.

In ieder geval, na vele telefoontjes vond ik de 8 mensen. Omdat de leiding niet in staat was op zo'n korte termijn inkopen te doen, werden die door de jongens zelf gedaan. Iedereen moest voedsel meenemen wat gemakkelijk was klaar te maken en nog voedzaam was ook. De leiding hoefde zo dus alleen nog maar voor kooktoestellen te zorgen. Gekookt werd er op een primus en enkele zgn 'esbit'branders (spiritusblokjes die op een aluminium kooktoestelletje en een eigen gemaakte of meegebrachte pan konden worden aangestoken; bij de pan er natuurlijk onder).

Nu was er alleen nog maar het verzekerings probleem en het paspoort, want de gemiddelde leeftijd lag zodanig laag dat de meesten nog bij vader of moeder in het paspoort stonden. Nu is België wat dat betreft een uitstekend land, je stapt met een getypt lijstje maar de politie hier in Woerden en die geven er een indrukwekkend stempeltje op en dat is al voldoende om de tocht over de grens zonder kleerscheuren te volbrengen.

Op vrijdag 12 april was het dan zover. Om mezelf ook de reis te gunnen had ik die dag ervoor (of zeg maar liever nacht) wacht genomen, zodat ik de volgende dag vrij was van allerlei diensten en naar huis mocht om te 'slapen'. Om 10.00 uur stond iedereen, op het station te wachten. De trein kwam al snel en voor we het wisten stonden we in Den Dolder. Daar bleek dat ook de leiding wel eens fouten maakt (let op: zeer zelden dat een leider iets fout doet en het dan ook nog in het openbaar toegeeft. Maar als excuus kan ik 3 opwerpen dat ik voor acht uur niet meer geslapen had).

Het lopen naar Soesterberg bleek toch iets langer te duren dan gepland, maar ja, toen we een half uur na de eigenlijke vertrektijd arriveerden, stonden de Amerikanen daar nog volop te pakken, dus we waren niet de enigen die te laat waren.

De busreis duurde ongeveer 3 uur en toen kwam de grote teleurstelling, want toen we in Leuven aankwamen was het kamp ivm regen en storm afgelast. Maar zoals een oude wijze man eens zei: 'er bestaat geen slecht weer, alleen slechte kleding', hebben wij besloten daar toch maar die dagen te blijven. De eerste dag werd volbracht met het opbouwen van tenten en het koken van voedsel, wat trouwens verrassend snel ging op de spiritusbranders.

Na het avondmaal werd er hier en daar nog een spel gedaan met de Amerikanen, maar over het algemeen was iedereen blij dat hij naar bed kon.

De volgende morgen na het ontbijt, wat hier en daar ook gedeeltelijk door bedelen bij Amerikanen werd aangevuld (want tenslotte, warme worstjes en pannenkoeken eet je niet iedere dag) werd er een ochtendwandeling voltooid, die door de landschappen van het enorme België voerde, dit was tevens voor velen een 'overlevingstocht', want het onvoorstelbaar aantal lieden (USA en NL) wat lage schoenen droeg, moest toch hier en daar door modderpoelen, waarin je pas vaste grond voelde als je er tot je enkels in stond.

's Middags werd er een Amerikaans voetbalwedstrijdje gespeeld met een frisbee, wat uiteindelijk ontaardde in een schop en trap wedstrijd die de jongens maar al te leuk vonden, maar de leiding bedenkelijk deed kijken. Ik verbaas me nog steeds over het gestel van enkele figuren, die nadat ze compleet door elkaar geslagen waren toch weer opstonden en zich moedig verder op het spel wierpen. Toen tenslotte toch vijf van de NL leden waren uitgevallen werd er maar besloten om het spel te beëindigen en over te gaan op iets vriendelijker, nl eten koken. Dit ging prima.

's Avonds werd er nog een spel gedaan door de Amerikanen en de Nederlanders, maar toch ivm het spelletje van die middag ging iedereen snel naar bed.

De volgende morgen werd er meer bij de Amerikanen gegeten, maar ook de laatste NL restjes gingen er door-

heen. Die zondag brak iedereen zijn tenten af en werd de thuisreis aanvaard, niet voordat iedereen nog even de winkel van De Kluis verrijkt had met NL geld, Belgische franken en Amerikaanse dollars, in ruil voor enkele consumptie goederen voor onderweg. In Soesterberg werden wij opgewacht door enkele ouders, die opgehaald werden door Mr. Hunter en ondergetekende, terwijl de jongens zich bezig hielden met het uithangen

van de tenten.

In Woerden ging iedereen uitelkaar, na een geslaagd maar overhaast weekend.

Hans Kuipers
woensdagavondverkenners.

Data om te onthouden.

15 juni	Scouting Jubilee te Harderwijk voor welpen
24 juni	Wielerronde van Woerden
5/6 juli	Concours Hippique
27juli-3 aug	Scouts uit Ilkeston (UK) in Woerden
19 aug	Vanaf deze datum starten de onderdelen
31 aug/1 sep	Overvliegweekend
27/28/29 sep	Scout-in Onnen
19/20 okt	J.O.T.A.